

4 juni 2023

Beste mensen,

Er was de afgelopen maand weinig of geen vooruitgang op de belangrijkste onderwerpen waarop wij ons richten. Er kwam geen verandering in de bezoekenregeling voor de kinderen, noch in het strenge regime op de TA. En de IND ging nog steeds door met het afnemen van het Nederlanderschap bij vrouwen met dubbele nationaliteit. In tegenstelling tot andere landen heeft Nederland zijn vrouwen en kinderen vorig jaar niet teruggehaald uit humanitaire overwegingen maar alleen om de vrouwen te kunnen straffen. En dat zullen ze weten ook. Wanneer de vrouwen lang en hard genoeg gestraft zijn, worden ze weer het land uitgezet. Wie had gedacht dat met het terughalen vorig jaar de problemen waren opgelost, komt bedrogen uit.

IND gaat door met afnemen Nederlanderschap

Nadat in december bij Sadaf S. het Nederlanderschap was afgenomen, kreeg zij deze maand in de gevangenis bezoek van de IND die kwam praten over de praktische aspecten van haar komende uitzetting naar Afghanistan. Afnemen van de Nederlandse nationaliteit en uitzetting naar het buitenland dreigt ook voor de andere vrouwen met dubbele nationaliteit. Vier van de vijf vrouwen die in april veroordeeld werden voor terrorisme hebben ook de Marokkaanse nationaliteit. Zij zijn tegen hun vonnis in beroep gegaan om te voorkomen dat dit definitief wordt en de IND hen daarna het Nederlanderschap kan afnemen. Hetzelfde lot hangt de 12 vrouwen boven het hoofd die in november terugkwamen. Zelfs een vrouw die haar straf al heeft uitgezeten en nu op vrije voeten is (Kaoutar S.), wordt door de IND weer bedreigd met afnemen van haar NL nationaliteit en uitzetting. Afgelopen maand kwam een delegatie van Marokkaanse regeringsfunctionarissen op bezoek bij de PI Zwolle, en het is niet moeilijk te raden waar die over kwamen praten.

De strafrechter in Rotterdam heeft onlangs zijn verontwaardiging uitgesproken over dit beleid omdat het een extra strafmaatregel is die in geen verhouding staat tot het gepleegde misdrijf. De [Raad van State](#) adviseerde in 2015 al om dezelfde reden tegen deze maatregel. Daarom voert de minister nu de nationale veiligheid aan als argument voor dit beleid. Alle andere betrokken overheidsdiensten (NCTV, Inspectie van J&V, Reclassering Nederland, burgemeesters van grote gemeenten, Raad voor de Strafrechtstoepassing) geven echter aan dat het juist de maatregel zelf is die risico's oplevert voor de maatschappij.

Desondanks gaat de minister door met haar beleid; blijkbaar omdat zij zelf een sterke persoonlijke afkeer heeft van de vrouwen. En de IND, die door personeelsgebrek niet in staat is om meer belangrijke taken uit te voeren zoals het [opsporen van oorlogsmisdadigers](#) onder de duizenden vluchtelingen die ons land binnenkomen, maakt wel tijd vrij voor deze speciale opdracht van de minister. De IND slaagt er ook niet in om de duizenden overlastgevende en [kansloze Marokkaanse asielzoekers](#) terug te sturen naar Marokko. In plaats daarvan besteedt de dienst zijn tijd aan het uitzetten van een handjevol Nederlandse vrouwen die met hun unieke ervaring staan te popelen om jongeren hier te waarschuwen voor de gevaren van het jihadisme. Hoe lang gehoorzamen de IND ambtenaren de minister nog onder het motto "Befehl ist Befehl? Wanneer staan ze op en zeggen ze "Sorry, maar dit gaat ons te ver; hier werken wij niet langer aan mee"?

Geen verzachting van het regime op de TA

Na de kritiek in de pers vorige maand op het strenge regime op de TA is er nog niets gedaan om dit te verbeteren. [De NRC](#) schreef op 13 april weliswaar dat het “draconische regime” de laatste tijd al enigszins was afgezwakt, maar daar is in de praktijk nog niets van te merken. De vrouwen op de TA ervaren het regime nog steeds als een vorm van geestelijke marteling. Een van hen schreef dat zij ervaring had met zowel lichamelijke marteling (in Koerdische gevangenissen) als met geestelijke marteling (op de TA) maar dat het laatste het ergste was. Die gaat dag en nacht door zonder dat er een einde aan komt. De vrouwen zitten 19 uur per dag opgesloten in hun cel en in het weekend 21 uur. Zij mogen absoluut niet praten met vriendinnen die in een andere groep zitten. Zij mogen geen boeken ontvangen en ze mogen niet naar buiten om te tuinieren. Ze worden slechts één uur per dag gelucht in een afgesloten kooi die lijkt op een hondenkennel. En ze kunnen na elk bezoek van vrienden of familie gevisiteerd worden. Sommigen zijn zó bang dat na het bezoek het rode lampje aangaat ten teken dat zij zich uit moeten kleden, dat zij weigeren om hun familie te ontvangen. Het visiteren brengt trauma's naar boven van soortgelijke behandelingen in Koerdische gevangenissen. Er is geen enkele zinnige reden te bedenken voor deze praktijk, anders dan om de vrouwen te vernederen.

De vrouwen zijn blij dat ze nog steeds brieven van mensen uit onze achterban ontvangen. Vaak kunnen zij deze brieven niet meteen beantwoorden omdat ze geen postzegels hebben; een gevolg van het feit dat ze geen geld van buiten mogen ontvangen omdat ze op de sanctielijst staan. Ik had de vrouwen eerder aangeraden om in dat geval de brieven maar ongefrankeerd te verzenden, maar dit is door de directie van de PI verboden.

Geen verruiming van bezoeksregeling voor de kinderen aan hun moeders

Het schaarse bezoek van hun kinderen is eigenlijk nog de zwaarste straf waaraan de vrouwen op de TA onderworpen zijn. Sommige van hen schrijven dat ze elke avond in hun cel zitten te huilen over het gemis van hun kinderen. Een bezoek van slechts eenmaal in de zes weken is natuurlijk ook een absurd zware straf. De bedenkers van deze maatregel hebben geen rekening gehouden met het feit dat juist deze moeders een speciale band hebben met hun kinderen door alle ellende die ze samen hebben meegemaakt in de Koerdische kampen. Onze brieven aan minister Weerwind (met steunbetuigingen van tientallen deskundigen) hebben minister Weerwind nog niet tot andere gedachten kunnen brengen. De minister gelooft blijkbaar nog steeds het verhaal van zijn ambtenaren dat de vrouwen hun kinderen elke week mogen ontvangen.

En wanneer de kinderen hun moeder op de TA dan eindelijk na zes weken kunnen bezoeken, mogen ze maar een uurtje bij haar blijven. Het bezoek vindt plaats in een kale ruimte in aanwezigheid van bewakers in uniform die de kinderen angst inboezemen. Het herinnert hen aan de bewakers in de Koerdische kampen die hen sloegen. De moeders moeten zelf proberen wat lekkers voor hun kinderen mee te brengen, maar ze hebben daar vaak geen geld voor omdat ze op de sanctielijst staan en geen geld van buiten mogen ontvangen. Vrouwen die op de reguliere afdeling zitten, mogen hun kinderen eens in de vier weken gedurende twee uur ontvangen. Dit gebeurt in een speciale kindvriendelijke ruimte met speeltoestellen. Bewakers in burgerkleding brengen limonade en koekjes mee voor de kinderen om hen gerust te stellen.

De moeders op de TA vragen zich af waarom hun kinderen anders behandeld worden dan die van andere vrouwen in de gevangenis. Hun kinderen hebben toch geen schuld aan de foute keuze die hun moeders indertijd gemaakt hebben door naar Syrië te vertrekken?

Krantenartikelen

De belangstelling van de pers om ingezonden stukken te plaatsen was deze maand gering omdat er geen rechtszaken waren en het onderwerp daardoor niet in de actualiteit kwam. Alleen de Volkskrant publiceerde een [opinie artikel](#) van mij over de ongelijke behandeling van vrouwen met en zonder dubbele nationaliteit bij het afnemen van het Nederlanderschap. Dit is in strijd met artikel 1 van de Grondwet. De minister gaat hiermee door omdat zij zich in de Kamer gesteund weet door VVD, CDA en extreemrechts.

Voor meer nieuws van de afgelopen maand, zie webpagina "Laatste Nieuws" :

<https://kinderenteruguitkalifaat.nl/actualiteiten/>

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com